Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 998/2003

(2003. gada 26. maijs)

par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK

(OV L 146, 13.6.2003., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Komisijas Regula (EK) Nr. 592/2004 (2004. gada 30. marts)	L 94	7	31.3.2004.
►M2	Padomes Lēmums 2004/650/EK (2004. gada 13. septembris)	L 298	22	23.9.2004.
►M3	Komisijas Regula (EK) Nr. 1994/2004 (2004. gada 19. novembris)	L 344	17	20.11.2004.
►M4	Komisijas Regula (EK) Nr. 2054/2004 (2004. gada 29. novembris)	L 355	14	1.12.2004.
►M5	Komisijas Regula (EK) Nr. 425/2005 (2005. gada 15. marts)	L 69	3	16.3.2005.
►M6	Komisijas Regula (EK) Nr. 1193/2005 (2005. gada 25. jūlijs)	L 194	4	26.7.2005.
►M7	Komisijas Regula (EK) Nr. 18/2006 (2006. gada 6. janvāris)	L 4	3	7.1.2006.
►M8	Komisijas Regula (EK) Nr. 590/2006 (2006. gada 12. aprīlis)	L 104	8	13.4.2006.
►M9	Komisijas Regula (EK) Nr. 1467/2006 (2006. gada 4. oktobris)	L 274	3	5.10.2006.
►M10	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 245/2007, 2007 m. kovo 8 d.	L 73	9	13.3.2007.
►M11	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 454/2008 (2008. gada 21. maijs)	L 145	238	4.6.2008.
►M12	Komisijas Regula (EK) Nr. 1144/2008 (2008. gada 18. novembris)	L 308	15	19.11.2008.
►M13	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 219/2009 (2009. gada 11. marts)	L 87	109	31.3.2009.
►M14	Komisijas Regula (EK) Nr. 898/2009 (2009. gada 25. septembris)	L 256	10	29.9.2009.
►M15	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 438/2010 (2010. gada 19. maijs)	L 132	3	29.5.2010.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 998/2003

(2003. gada 26. maijs)

par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 37. pantu, kā arī 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma ([3]) 251. pantā paredzēto procedūru, ievērojot Samierināšanas komitejas 2003. gada 18. februārī apstiprināto kopīgo dokumentu,

tā kā:

(1) Ir nepieciešams saskaņot dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai dalībvalstu starpā un no trešām valstīm, un šo mērķi sasniegt var palīdzēt tikai Kopienas līmenī pieņemti pasākumi.

(2) Šī regula attiecas uz dzīvu dzīvnieku, uz ko attiecas Līguma I pielikums, pārvietošanu. Daži no tā noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz trakumsērgu, ir tieši vērsti uz sabiedrības veselības aizsardzību, savukārt citi attiecas vienīgi uz dzīvnieku veselību. Tādēļ Līguma 37. pants un 152. panta 4. punkta b) apakšpunkts ir atbilstīgs juridiskais pamats.

(3) Pēdējos 10 gados situācija saistībā ar trakumsērgu visā Kopienā ir ievērojami uzlabojusies pēc lapsu orālās vakcinācijas programmu īstenošanas reģionos, ko skārusi lapsu trakumsērga, kura bija izplatījusies Eiropas ziemeļaustrumos 20. gs. 60. gados.

(4) Šā uzlabojuma rezultātā Apvienotā Karaliste un Zviedrija ir atcēlušas sešu mēnešu karantīnas sistēmu, kuru tās bija piemērojušas gadu desmitiem ilgi, par labu alternatīvai, mazāk ierobežojošai sistēmai, kas sniedz līdzvērtīgu drošības līmeni. Tādēļ Kopienas līmenī jāparedz īpašas sistēmas piemērošana attiecībā uz lolojumdzīvnieku pārvietošanu uz minētajām dalībvalstīm uz piecu gadu

([1]) OV C 29 E, 30.1.2001., 239. lpp. un OV C 270 E, 25.9.2001., 109. lpp.
([2]) OV C 116, 20.4.2001., 54. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2001. gada 3. maija Atzinums (OV C 27 E, 31.1.2002., 55. lpp.), 2002. gada 27. jūnija Padomes kopējā nostāja (OV C 275 E, 12.11.2002., 42. lpp.) un 2002. gada 22. oktobra Eiropas Parlamenta lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts). Eiropas Parlamenta 2003. gada 10. aprīļa Lēmums un Padomes 2003. gada 25. aprīļa Lēmums.

▼B

pārejas laiku, kā arī Komisijas ziņojums noteiktā laikā ar pienācīgiem priekšlikumiem, ņemot vērā gūto pieredzi un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes zinātnisku atzinumu. Jāparedz arī ātra procedūra, lai pieņemtu lēmumu par iepriekš minētā pārejas režīma pagaidu pagarināšanu, jo īpaši tad, ja zinātniskam iegūtās pieredzes izvērtējumam būtu nepieciešami ilgāki laika posmi nekā pašreiz noteiktie.

(5) Kopienā novērotie lolojumdzīvnieku plēsēju trakumsērgas gadījumi pašreiz galvenokārt skar dzīvniekus, kuru izcelsme ir trešās valstīs, kur ir endēmiska pilsētas tipa trakumsērga. Attiecīgi jāpadara stingrākas dzīvnieku veselības prasības, ko dalībvalstis līdz šim parasti piemēroja no trešām valstīm ievestiem lolojumdzīvniekiem plēsējiem.

(6) Tomēr jāapsver atkāpes attiecībā uz pārvietošanu no trešām valstīm, kuras no dzīvnieku veselības viedokļa pieder tam pašam ģeogrāfiskajam reģionam, kā Kopiena.

(7) Līguma 299. panta 6. punkta c) apakšpunktā un Padomes 1973. gada 12. marta Regulā (EEK) Nr. 706/73 par Kopienas režīmu, ko Normandijas salās un Menas salā piemēro lauksaimniecības produktu tirdzniecībai ([1]), ir noteikts, ka Kopienas tiesību akti veterinārijas jomā attiecas uz Normandijas salām un Menas salu, kuras šajā regulā tādēļ uzskata par Apvienotās Karalistes daļu.

(8) Jānosaka arī tiesisks regulējums dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas to dzīvnieku sugu nekomerciālai kustībai, kuras neskar trakumsērga, vai kuras nav epidemioloģiski nozīmīgas attiecībā uz trakumsērgu un attiecībā uz citām slimībām, kuras skar I pielikumā uzskaitītās dzīvnieku sugas.

(9) Ir lietderīgi šo regulu piemērot, neierobežojot Padomes 1996. gada 9. decembra Regulu (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, regulējot tirdzniecību ar tām ([2]).

(10) Pasākumi, kuri vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu Nr. 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanas procedūras ([3]).

(11) Esošās Kopienas dzīvnieku veselības prasības, jo īpaši Padomes Direktīva 92/65/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un ievešanu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A pielikuma I daļā ([4]), parasti attiecas tikai uz tirdzniecību. Lai izvairītos no komerciālas pārvietošanas krāpnieciskas slēpšanas aiz lolojumdzīvnieku nekomerciālas pārvietošanas šīs regulas izpratnē, ir pamatīgi jāpārbauda

([1]) OV L 68, 15.3.1973., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1174/86 (OV L 107, 24.4.1986., 1. lpp.).
([2]) OV L 61, 3.3.1997., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2476/2001 (OV L 334, 18.12.2001., 3. lpp.).
([3]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.
([4]) OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1282/2002 (OV L 187, 16.7.2002., 3. lpp.).

▼B

Direktīvas 92/65/EEK noteikumi par to dzīvnieku pārvietošanu, kuru suga precizēta I pielikuma A un B daļā, nolūkā nodrošināt to viendabību ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem. Ar to pašu mērķi jāparedz iespēja precizēt maksimālo dzīvnieku skaitu, ko drīkst pārvietot šās regulas nozīmē, kuru pārsniedzot, tiks piemēroti noteikumi par tirdzniecību.

(12) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir izstrādāti, lai nodrošinātu pietiekamu drošības līmeni attiecībā uz attiecīgajiem veselības apdraudējumiem. Tie nerada nepamatotus šķēršļus pārvietošanai, kas ir tās piemērošanas jomā, tā kā to pamatā ir ekspertu grupu slēdzieni, ar kurām jautājums apspriests, un jo īpaši Zinātniskās veterinārās komitejas 1997. gada 16. septembrī publicētais slēdziens,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Šajā regulā ir noteiktas dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un noteikumi, kas attiecas uz šādas pārvietošanas pārbaudēm.

2. pants

Šī regula attiecas uz I pielikumā precizēto sugu lolojumdzīvnieku pārvietošanu starp dalībvalstīm un no trešām valstīm.

To piemēro, neierobežojot Regulu (EK) Nr. 338/97.

Šī regula neskar noteikumus, kas balstīti uz apsvērumiem, kuri nav saistīti ar dzīvnieku veselības prasībām, un kas paredzēti dažu sugu vai šķirņu lolojumdzīvnieku pārvietošanas ierobežošanai.

3. pants

Šajā regulā izmantoto jēdzienu definīcijas:

a) "lolojumdzīvnieki" ir I pielikumā uzskaitīto sugu dzīvnieki, kuri ir kopā ar saviem īpašniekiem vai ar privātpersonu, kas īpašnieka vārdā ir atbildīga par šādiem dzīvniekiem to pārvietošanas laikā, un kurus nav paredzēts pārdot vai nodot citam īpašniekam;

b) "pase" ir jebkāds dokuments, kas ļauj skaidri identificēt lolojumdzīvnieku un iekļauj punktus, kuri ļauj pārbaudīt tā statusu attiecībā uz šo regulu, un kurš jāsastāda saskaņā ar 17. panta otro daļu;

▼B

c) "pārvietošana" nozīmē jebkādu lolojumdzīvnieku pārvietošanu starp dalībvalstīm vai tā ievešanu, vai atkārtotu ievešanu Kopienas teritorijā no trešās valsts.

4. pants

1. Astoņu gadu pārejas laikā, kas sākas no šīs regulas spēkā stāšanās brīža, I pielikuma A un B daļā uzskaitīto sugu dzīvniekus uzskata par identificētiem, ja tiem ir:

a) vai nu skaidri salasāms tetovējums vai

b) elektroniskās identifikācijas sistēma (uztvērējraidītājs).

▼M15

Gadījumā, kas minēts pirmās daļas b) apakšpunktā, ja uztvērējraidītājs neatbilst Ia pielikumā noteiktajām prasībām, īpašnieks vai privātpersona, kura īpašnieka vārdā ir atbildīga par lolojumdzīvnieku, nodrošina nepieciešamo līdzekli, lai jebkuras pārbaudes laikā nolasītu uztvērējraidītāju.

▼B

2. Neatkarīgi no dzīvnieka identificēšanas sistēmas veida jāparedz arī sīkas informācijas norāde, kas identificē dzīvnieka īpašnieka vārdu un adresi.

3. Dalībvalstis, kuras pieprasa, lai dzīvnieki, kurus ieved to teritorijā bez ievietošanas karantīnā, tiktu identificēti saskaņā ar 1. punkta pirmās daļas b) punktu, pārejas laikā var turpināt šādi rīkoties.

4. Pēc pārejas laika kā dzīvnieka identificēšanas līdzekli pieņem tikai 1. punkta pirmās daļas b) punktā minēto metodi.

II NODAĻA

Noteikumi, kas attiecas uz pārvietošanu dalībvalstu starpā

5. pants

1. Pārvietošanas laikā I pielikuma A un B daļā uzskaitīto sugu dzīvnieki, neierobežojot 6. pantā noteiktās prasības:

a) jāidentificē saskaņā ar 4. pantu, un

▼M15

b) tiem līdzi jābūt pasei, kuru izdevis kompetentas iestādes pilnvarots veterinārārsts un kurā apstiprināts, ka:

i) konkrētajam dzīvniekam veikta derīga vakcinācija pret trakumsērgu saskaņā ar Ib pielikumu;

ii) vajadzības gadījumā konkrētajam dzīvniekam veikti preventīvi veselības pasākumi attiecībā uz citām slimībām.

▼M15

Lai kontrolētu citas slimības, kas nav trakumsērga un var izplatīties lolojumdzīvnieku pārvietošanas dēļ, Komisija, izmantojot deleģētus aktus atbilstoši 19.b pantam un saskaņā ar 19.c un 19.d pantā paredzētajiem nosacījumiem, var pieņemt preventīvus veselības pasākumus, kas minēti pirmās daļas b) apakšpunkta ii) punktā. Minētie pasākumi ir zinātniski pamatoti un samērīgi šādas pārvietošanas izraisītas minēto slimību izplatīšanās riskam.

▼B

2. Dalībvalstis var atļaut pārvietot I pielikuma A un B daļā uzskaitīto sugu dzīvniekus, kuri ir jaunāki par trim mēnešiem un nevakcinēti, ja tiem līdzi ir pase un tie ir palikuši vietā, kur tie dzimuši, un nav bijuši saskarē ar savvaļas dzīvniekiem, kuri varētu būt bijuši pakļauti infekcijai, vai ja tiem līdzi ir mātes, no kurām tie ir joprojām atkarīgi.

6. pants

▼M15

1. Līdz 2011. gada 31. decembrim I pielikuma A daļā uzskaitītos lolojumdzīvniekus drīkst ievest Īrijas, Maltas, Zviedrijas un Apvienotās Karalistes teritorijā, ja ir izpildītas šādas prasības:

— tiem jābūt identificētiem saskaņā ar 4. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu, ja vien līdz 4. panta 1. punktā noteiktajam astoņu gadu pārejas periodam arī galamērķa dalībvalsts neatzīst identificēšanu saskaņā ar 4. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, un

▼B

— tiem līdzi ir jābūt kompetentas iestādes pilnvarota veterinārārsta izdotai pasei, kurā papildus 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem apstiprināta neitralizējošu antivielu titrēšana, kas vienāda vismaz 0,5 SV/ml, kura veikta paraugam apstiprinātā laboratorijā valstu laika posmos, kas paredzēti valstu noteikumos, kuri ir spēkā 25. panta otrajā daļā precizētajā datumā.

Šī antivielu titrēšana nav jāatkārto dzīvniekam, kurš pēc šādas titrēšanas ir regulāri revakcinēts ar 5. panta 1. punktā noteiktiem starplaikiem, bez pārtraukuma vakcinēšanas protokolā, ko pieprasa ražošanas laboratorija.

Galamērķa dalībvalsts saskaņā ar valsts tiesību normām, kas ir spēkā 25. panta otrajā punktā precizētajā dienā, var atbrīvot lolojumdzīvniekus, kurus pārvieto starp ►M2 šīm četrām dalībvalstīm ◄, no šā panta pirmajā daļā noteiktajām vakcinācijas un antivielu titrēšanas prasībām.

2. Izņemot īpašus gadījumus, kad kompetentā iestāde piešķir izņēmumu, I pielikuma A daļā uzskaitīto sugu dzīvniekus, kuri nav sasnieguši triju mēnešu vecumu, nedrīkst pārvietot, kamēr tie nav sasnieguši vakcinācijai nepieciešamo vecumu un, ja to paredz normas, kamēr tiem nav veikts tests antivielu titrēšanas noteikšanai.

3. Eiropas Parlaments un Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līgumu var pagarināt 1. punktā noteikto pārejas laiku.

▼M13

7. pants

"Uz I pielikuma C daļā uzskaitīto sugu dzīvnieku pārvietošanu starp dalībvalstīm vai no II pielikuma B daļas 2. iedaļā minētās teritorijas neattiecas prasības attiecībā uz trakumsērgu. Vajadzības gadījumā attiecībā uz citām slimībām Komisija nosaka īpašas prasības, tostarp iespējamu dzīvnieku skaita ierobežojumu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 24. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Apliecības paraugu par šiem dzīvniekiem var sagatavot saskaņā ar 24. panta 4. punktā minēto regulatīvo procedūru.

▼B

III NODAĻA

Nosacījumi saistībā ar pārvietošanu no trešām valstīm

8. pants

1. Pārvietošanas laikā I pielikuma A un B daļā uzskaitīto sugu lolojumdzīvnieki:

a) ja tos ieved no II pielikuma B daļas un C daļas 2. iedaļā minētas trešās valsts:

i) vienā no II pielikuma B daļas 1. iedaļā minētā dalībvalstī, atbilst 5. panta 1. punkta prasībām;

▼M15

ii) vienā no II pielikuma A daļā minētajām dalībvalstīm līdz 2011. gada 31. decembrim tieši vai pēc tranzīta caur vienu no II pielikuma B daļā uzskaitītajām teritorijām, atbilst 6. panta prasībām;

▼B

b) ja tos ieved no citas trešās valsts:

i) vienā no II pielikuma B daļas 1. iedaļā minētajām dalībvalstīm:

— tiek identificēti ar 4. pantā noteiktās identifikācijas sistēmas palīdzību, un

— tiem ir veikta:

— vakcinācija pret trakumsērgu saskaņā ar 5. panta prasībām, un

— neitralizējošu antivielu titrēšana, kas vienāda vismaz 0,5 SV/ml, kura izdarīta pilnvarota veterinārārsta ņemtam paraugam vismaz 30 dienas pēc vakcinācijas un trīs mēnešus pirms pārvietošanas.

Antivielu titrēšana nav jāatjauno lolojumdzīvniekam, kurš ir ticis revakcinēts ar 5. panta 1. punktā noteiktajiem starplaikiem.

Šis triju mēnešu laika posms neattiecas uz lolojumdzīvnieka atkārtotu ievešanu, ja tā pasē ir apstiprinājums, ka titrēšana ar pozitīvu rezultātu ir veikta, pirms dzīvnieks atstājis Kopienas teritoriju;

▼M15

ii) vienā no II pielikuma A daļā minētajām dalībvalstīm līdz 2011. gada 31. decembrim tieši vai pēc tranzīta caur vienu no II pielikuma B daļā uzskaitītajām teritorijām, tos ievieto karantīnā, ja vien pēc to ievešanas Savienībā nav panākta to atbilstība 6. pantā noteiktajām prasībām.

▼B

2. Lolojumdzīvniekiem līdzi jābūt valsts pilnvarota veterinārārsta izdotam apliecinošam dokumentam vai, tā atkārtotas ievešanas gadījumā – pasei, kas apliecina atbilstību 1. punkta noteikumiem.

3. Neatkarīgi no iepriekš minētajiem noteikumiem:

a) uz lolojumdzīvniekiem no II pielikuma B daļas 2. iedaļā uzskaitītajām teritorijām, par kurām saskaņā ar 24. panta 2. punktā izklāstīto procedūru ir noteikts, ka šādas teritorijas piemēro noteikumus, kuri ir vismaz līdzvērtīgi šajā nodaļā paredzētajiem Kopienas noteikumiem, attiecas II nodaļā izklāstītie noteikumi;

b) lolojumdzīvnieku pārvietošanu attiecīgi starp Sanmarīno, Vatikānu un Itāliju, Monako un Franciju, Andoru un Franciju vai Spāniju, Norvēģiju un Zviedriju var turpināt saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti valstu tiesību normās, kuras ir spēkā 25. panta otrajā daļā minētajā dienā;

c) saskaņā ar 24. panta 2. punktā noteikto procedūru un nosacījumiem, kas jāparedz, var atļaut ievest nevakcinētus I pielikuma A daļā uzskaitīto sugu dzīvniekus līdz triju mēnešu vecumam no II pielikuma B un C daļā uzskaitītajām trešajām valstīm, ja to atļauj situācija trakumsērgas jomā attiecīgajā valstī.

4. Šā panta ieviešanas kārtību, jo īpaši apliecības paraugu, izstrādā saskaņā ar 24. panta 2. punktā izklāstīto procedūru.

▼M13

9. pants

Nosacījumus, kas piemērojami to dzīvnieku pārvietošanai no trešām valstīm, kuru suga uzskaitīta I pielikuma C daļā, pieņem Komisija. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 24. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Apliecības paraugu, kam ir jābūt klāt šo dzīvnieku pārvietošanas laikā, sagatavo saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

▼B

10. pants

►M13 II pielikuma C daļā paredzēto trešo valstu sarakstu sastāda Komisija. Lai trešo valsti iekļautu šajā sarakstā, tai vispirms jāpierāda tās statuss attiecībā uz trakumsērgu un tas, ka: ◄

a) obligāti ir jāpaziņo iestādēm par aizdomām par trakumsērgu;

b) vismaz divus gadus ir darbojusies efektīva monitoringa sistēma;

c) veterināro dienestu struktūra un organizācija ir pietiekama, lai garantētu apliecību derīgumu;

▼B

d) ir īstenoti visi reglamentējošie pasākumi trakumsērgas profilaksei un kontrolei, tostarp importēšanas noteikumi;

e) ir spēkā noteikumi par vakcīnām pret trakumsērgu (atļautu vakcīnu un laboratoriju saraksts).

▼M13

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 24. panta 5. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

11. pants

Dalībvalstis sniedz sabiedrībai skaidru un viegli pieejamu informāciju par veselības prasībām, kas attiecas uz lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu Kopienas teritorijā un nosacījumiem, ar kādiem tos var atkārtoti ievest šajā teritorijā. Tās arī nodrošina, ka ievešanas punktu personāls ir pilnībā informēts par šiem noteikumiem un spēj tos īstenot.

12. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka lolojumdzīvnieki, kurus Kopienas teritorijā ieved no trešās valsts, kas nav minēta II pielikuma B daļas 2. iedaļā, ir pakļauti:

a) kompetentu iestāžu veiktām identitātes pārbaudēm ceļotāju iebraukšanas vietās Kopienas teritorijā, ja ir pieci lolojumdzīvnieki vai mazāk;

b) Direktīvā 92/65/EEK noteiktajām prasībām un pārbaudēm, ja ir vairāk nekā pieci lolojumdzīvnieki.

Dalībvalstis izraugās iestādes, kas atbild par šādām pārbaudēm, un tūlīt par to informē Komisiju.

13. pants

Katra dalībvalsts sastāda 12. pantā minēto iebraukšanas vietu sarakstu un nosūta to pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

14. pants

Jebkuras pārvietošanas laikā īpašniekam vai par lolojumdzīvnieku atbildīgai privātpersonai jāspēj iestādēm pārbaužu nolūkā uzrādīt pasi vai 8. panta 2. punktā minēto apliecību, kurā apstiprināts, ka dzīvnieks atbilst šādai pārvietošanai noteiktajām prasībām.

▼M15

Gadījumā, kas minēts 4. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, ja uztvērējraidītājs neatbilst Ia pielikumā noteiktajām prasībām, īpašnieks vai privātpersona, kura īpašnieka vārdā ir atbildīga par lolojumdzīvnieku, nodrošina nepieciešamo līdzekli, lai jebkuras pārbaudes laikā nolasītu uztvērējraidītāju.

▼B

Ja šādās pārbaudēs atklājas, ka dzīvnieks neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, kompetentās iestādes, apspriežoties ar oficiālo veterinārārstu, nolemj:

a) nosūtīt dzīvnieku atpakaļ uz tā izcelsmes valsti;

b) izolēt dzīvnieku oficiālā uzraudzībā uz laiku, kas nepieciešams, lai tas atbilstu veselības prasībām, uz īpašnieka vai par to atbildīgās privātpersonas rēķina; vai

c) kā galējo līdzekli — likvidēt dzīvnieku bez finansiālas kompensācijas, ja tā nosūtīšanu atpakaļ vai izolāciju karantīnā nevar paredzēt.

Dalībvalstis nodrošina, ka dzīvniekus, kurus neatļauj ievest Kopienas teritorijā, oficiālā uzraudzībā izmitina līdz to nosūtīšanai uz izcelsmes valsti vai līdz jebkādam citam administratīvam lēmumam.

IV NODAĻA

Kopīgi noteikumi un nobeiguma noteikumi

15. pants

Ja prasības attiecībā uz pārvietošanu paredz veikt antivielu titrēšanu trakumsērgai, paraugs ir jāņem pilnvarotam veterinārārstam un tests jāveic laboratorijai, kas apstiprināta saskaņā ar Padomes 2000. gada 20. marta Lēmumu 2000/258/EK, ar ko tiek izraudzīta īpaša iestāde, kas atbildīga par tādu kritēriju noteikšanu, kas vajadzīgi, lai standartizētu seroloģiskos testus trakumsērgas vakcīnu efektivitātes pārraudzīšana ([1]).

▼M15

16. pants

Līdz 2011. gada 31. decembrim Apvienotā Karaliste, Īrija, Malta, Somija un Zviedrija attiecībā uz ehinokokozi un Apvienotā Karaliste, Īrija un Malta attiecībā uz ērču kontroli drīkst noteikt, ka lolojumdzīvniekus var ievest valsts teritorijā, ievērojot īpašos noteikumus, kurus piemēro šīs regulas spēkā stāšanās dienā.

▼B

17. pants

▼M13

Tehniska rakstura prasības, kas nav noteiktas šajā regulā, I pielikuma A un B daļā uzskaitīto sugu dzīvnieku pārvietošanai pieņem Komisija. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas

([1]) OV L 79, 30.3.2000., 40. lpp.

▼M13

elementus, pieņem saskaņā ar 24. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

Paraugus pasēm, kam pārvietošanas laikā jābūt līdzi I pielikuma A un B daļā uzskaitīto sugu dzīvniekiem, sastāda saskaņā ar 24. panta 2. punktā noteikto procedūru.

18. pants

Piemēro aizsardzības pasākumus, kuri paredzēti Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas dažu dzīvu dzīvnieku un produktu Kopienas iekšējā tirdzniecībā iekšējā tirgus izveidei ([1]), un Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvā 91/496/EEK, ar ko nosaka principus, pēc kuriem organizē veterinārās pārbaudes dzīvniekiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK ([2]).

Jo īpaši pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc Komisijas iniciatīvas, ja situācija trakumsērgas jomā dalībvalstī vai trešā valstī to ļauj, saskaņā ar 24. panta 3. punktā noteikto procedūru var pieņemt lēmumu, ka I ielikuma A un B daļā uzskaitīto sugu dzīvniekiem jāatbilst 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.

▼M13

19. pants

Komisija var grozīt I pielikuma C daļu un II pielikuma B un C daļu, ņemot vērā situācijas attīstību Kopienā vai dalībvalstīs attiecībā uz slimībām, kuras skar šajā regulā aplūkotās dzīvnieku sugas, jo īpaši trakumsērgu, un vajadzības gadījumā šīs regulas nolūkā ierobežot dzīvnieku skaitu, ko var pārvietot. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 24. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼M15

19.a pants

1. Lai ņemtu vērā tehnikas attīstību, Komisija, izmantojot deleģētus aktus atbilstoši 19.b pantam un saskaņā ar 19.c un 19.d pantā paredzētajiem nosacījumiem, var pieņemt Ia pielikumā noteikto tehnisko prasību identifikācijai grozījumus.

2. Lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību attiecībā uz vakcināciju pret trakumsērgu, Komisija, izmantojot deleģētus aktus atbilstoši 19.b pantam un saskaņā ar 19.c un 19.d pantā paredzētajiem nosacījumiem, var pieņemt Ib pielikumā noteikto tehnisko prasību vakcinācijai pret trakumsērgu grozījumus.

([1]) OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).
([2]) OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

▼**M15**

3. Pieņemot šādus deleģētus aktus, Komisija rīkojas saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.

19.b pants

1. Pilnvaras pieņemt šīs regulas 5. panta 1. punktā un 19.a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas uz piecu gadu laikposmu no 2010. gada 18. jūnija. Komisija iesniedz ziņojumu par deleģētajām pilnvarām ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 19.c pantu.

2. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot 19.c un 19.d pantā izklāstītos nosacījumus.

19.c pants

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt pilnvaru deleģēšanu, kas minēta 5. panta 1. punktā un 19.a pantā.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas par to savlaicīgi informē otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu atsaukt un šīs atsaukšanas iespējamos iemeslus.

3. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidzas minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu derīgumu. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

19.d pants

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu divu mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu pagarina par diviem mēnešiem.

2. Ja pēc minētā termiņa beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas stājas spēkā dienā, kas tajā noteikta.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā* Vēstnesī un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par to, ka ir nolēmuši neizteikt iebildumus.

▼M15

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izsaka iebildumus attiecībā uz deleģēto aktu, iebildumus pamato.

▼B

20. pants

Jebkādu tehniska rakstura izpildes pasākumu pieņem saskaņā ar 24. panta 2 punktā noteikto procedūru.

▼M13

21. pants

Komisija var pieņemt jebkādus pagaidu pasākumus, lai ļautu veikt pāreju no pašreizējās kārtības uz šajā regulā noteikto kārtību. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 24. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

22. pants

Direktīvā 92/65/EEK tiek izdarīti šādi grozījumi:

1. Direktīvas 10. pantā:

a) 1. punktā svītro tekstu "baltie seski";

b) 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Lai suņus, kaķus un baltos seskus varētu tirgot, tiem jāatbilst prasībām, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Regulas (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK, 5. un 16. pantā1 (*).

Dzīvniekiem pievienotajā apliecībā arī jāapstiprina, ka 24 stundas pirms dzīvnieku nosūtīšanas kompetentas iestādes pilnvarots veterinārārsts veicis tiem klīnisku pārbaudi, kura apliecina, ka dzīvniekiem ir laba veselība un tie spēj izturēt pārvešanu līdz galamērķim.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ja suņus, kaķus un baltos seskus tirgo uz Īriju, Apvienoto Karalisti vai Zviedriju, uz tiem attiecas Regulas (EK) Nr. 998/2003 6. un 16. pantā izklāstītie nosacījumi.

Dzīvniekiem pievienotajā apliecībā arī jāapstiprina, ka 24 stundas pirms dzīvnieku nosūtīšanas kompetentas iestādes pilnvarots veterinārārsts veicis tiem klīnisku pārbaudi, kura apliecina, ka dzīvniekiem ir laba veselība un tie spēj izturēt pārvešanu līdz galamērķim.

(*) OV L 146, 13.6.2003., 1. lpp.";

c) 4. punktu aiz vārda "plēsēji" papildina ar šādu daļu:

"izņemot 2. un 3. punktā minētās sugas,";

d) svītro 8. punktu.

▼B

2. 16. pantam pievieno šādas daļas

"Ievešanas nosacījumiem attiecībā uz kaķiem, suņiem un baltajiem seskiem jābūt vismaz līdzvērtīgiem Regulas (EK) Nr. 998/2003 III nodaļas nosacījumiem.

Dzīvniekiem pievienotajā apliecībā arī jāapstiprina, ka 24 stundas pirms dzīvnieku nosūtīšanas kompetentas iestādes pilnvarots veterinārārsts veicis tiem klīnisku pārbaudi, kura apliecina, ka dzīvniekiem ir laba veselība un tie spēj izturēt pārvešanu līdz galamērķim."

23. pants

Līdz 2007. gada 1. februārim Komisija pēc Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes atzinuma saņemšanas par seroloģiskā testa saglabāšanas nepieciešamību iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kura pamatā ir gūtā pieredze un riska novērtējums, līdz ar atbilstošiem priekšlikumiem režīma noteikšanai, kas būtu piemērojams 6., 8. un 16. pantam no ►**M11** 2010. gada 1. jūlija ◄.

24. pants

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir norāde uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais laika posms ir trīs mēneši.

3. Ja ir norāde uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais laika posms ir 15 dienas.

▼M13

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

5. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu, 5. punkta b) apakšpunktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 3. punkta c) apakšpunktā, 4. punkta b) apakšpunktā un 4. punkta e) apakšpunktā paredzētie termiņi ir attiecīgi divi mēneši, viens mēnesis un divi mēneši.

▼B

25. pants

Šī regula stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2004. gada 3. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

DZĪVNIEKU SUGAS

A DAĻA

Suņi

Kaķi

B DAĻA

Baltie seski

C DAĻA

Bezmugurkaulnieki (izņemot bites un vēžveidīgos), dekoratīvās tropu zivis, abinieki, reptiļi.

Putni: visas sugas (izņemot mājputnus, uz kuriem attiecas Padomes Direktīva 90/539/EEK ([1])un 92/65/EEK).

Zīdītāji: grauzēji un mājas truši.

([1]) Padomes 1990. gada 15. oktobra Direktīva 90/539/EEK par veterinārsanitārajiem nosacījumiem, kas reglamentē mājputnu un perējamo olu tirdzniecību Kopienā un to importu no trešām valstīm (OV L 303, 31.10.1990., 6. lpp.) Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2001/867/EK (OV L 323, 7.12.2001., 29. lpp.).

▼**M15**

Ia PIELIKUMS

Tehniskās prasības identifikācijai

Piemērojot 4. panta 1. punktu, standarta elektroniskās identifikācijas sistēma ir pasīva radiofrekvenciālās identifikācijas lasāmatmiņas iekārta (uztvērējraidītājs), kas:

1) atbilst ISO 11784 standartam un izmanto *HDX* vai *FDX-B* tehnoloģiju;

2) ir nolasāma ar nolasīšanas ierīci, kas ir sakritīga ar ISO 11785 standartu.

▼M15

Ib PIELIKUMS

Tehniskās prasības vakcinācijai pret trakumsērgu (minētas 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā)

Piemērojot 5. panta 1. punktu, vakcināciju pret trakumsērgu uzskata par derīgu, ja ir izpildītas šādas prasības.

1. Vakcīna pret trakumsērgu ir:

   a) vakcīna, kas nav dzīva, modificēta vakcīna un pieder pie vienas no šādām kategorijām:

      i) neaktivēta vakcīna ar vismaz vienu antigēna vienību devā (PVO standarts); vai

      ii) rekombinanta vakcīna, kas trakumsērgas vīrusa imunizējošo glikoproteīnu izsaka dzīvā vīrusa vektorā;

   b) dalībvalstī izmantojama vakcīna, kurai piešķirta tirdzniecības atļauja atbilstoši:

      i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm ([1]); vai

      ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru ([2]);

   c) trešā valstī izmantojama vakcīna, kura atbilst vismaz Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas Sauszemes dzīvnieku slimību diagnostikas un vakcinācijas rokasgrāmatas 2008. gada izdevuma 2.1.13. nodaļas C daļā noteiktajām prasībām.

2. Vakcināciju pret trakumsērgu var uzskatīt par derīgu tikai tad, ja tā atbilst šādiem nosacījumiem:

   a) vakcīna veikta datumā, kas norādīts:

      i) pases IV daļā vai

      ii) pievienotajā dzīvnieka veselības sertifikāta atbilstošajā sadaļā;

   b) datums, kas norādīts a) apakšpunktā, nevar būt agrāks par mikročipa ievietošanas datumu, kas norādīts:

      i) pases III daļas 2. iedaļā vai

      ii) pievienotajā dzīvnieka veselības sertifikāta atbilstošajā sadaļā;

   c) jāpaiet vismaz 21 dienai no vakcinācijas protokola aizpildīšanas, kas vajadzīgs ražotājam sākotnējai vakcinācijai saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktā minētās tirdzniecības atļaujas tehniskajām specifikācijām vakcīnai pret trakumsērgu dalībvalstī vai trešā valstī, kur vakcinācija veikta;

   d) vakcinācijas derīguma termiņu, kā paredzēts vakcīnas pret trakumsērgu tirdzniecības atļaujas dalībvalstī vai trešā valstī, kur vakcīna izdarīta, tehniskajā specifikācijā pilnvarots veterinārārsts ierakstījis:

      i) pases IV daļā vai

      ii) pievienotajā dzīvnieka veselības sertifikāta atbilstošajā sadaļā;

   e) ja revakcinācija (pastiprinātājs) nav veikta iepriekšējās vakcinācijas d) apakšpunktā norādītajā derīguma termiņa laikā, tā uzskatāma par sākotnēju vakcināciju.

([1]) OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.
([2]) OV L 136, 30.4.2004., 1. lpp.

▼M9

II PIELIKUMS

VALSTU UN TERITORIJU SARAKSTS

A DAĻA

IE Īrija

MT Malta

SE Zviedrija

UK Apvienotā Karaliste

B DAĻA

1. iedaļa

a) DK Dānija, tostarp GL – Grenlande un FO – Farēru salas;

b) ES Spānija, tostarp Baleāru salas, Kanāriju salas, Seūta un Meliļa;

c) FR Francija, tostarp GF – Franču Gviāna, GP – Gvadelupa, MQ – Martinika un RE – Reinjona;

d) GI Gibraltārs;

e) PT Portugāle, tostarp Azoru salas un Madeiras salas;

f) dalībvalstis, kas nav minētas A daļā un šīs iedaļas a), b), c) un e) apakšpunktā.

2. iedaļa

AD Andora

CH Šveice

▼M12

HR Horvātija

▼M9

IS Islande

LI Lihtenšteina

MC Monako

NO Norvēģija

SM Sanmarīno

VA Vatikāns

C DAĻA

AC Debesbraukšanas sala

AE Apvienotie Arābu Emirāti

AG Antigva un Barbuda

AN Nīderlandes Antiļas

AR Argentīna

AU Austrālija

AW Aruba

BA Bosnija un Hercegovina

BB Barbadosa

▼M10

———————

▼M9

BH Bahreina

BM Bermudu salas

BY Baltkrievija

CA Kanāda

CL Čīle

FJ Fidži

FK Folklenda salas

HK Honkonga

▼M12

———————

▼M9

JM Jamaika

JP Japāna

KN Sentkitsa un Nevisa

KY Kaimanu salas

▼M14

LC Sentlūsija

▼M9

MS Montserrata

MU Maurīcija

MX Meksika

▼M10

MY Malaizija

▼M9

NC Jaunkaledonija

NZ Jaunzēlande

PF Franču Polinēzija

PM Senpjēra un Mikelona

▼M10

———————

▼M9

RU Krievijas Federācija

SG Singapūra

SH Sv. Helēnas sala

TT Trinidāda un Tobāgo

TW Taivāna

US Amerikas Savienotās Valstis (tostarp GU – Guama)

VC Sentvinsenta un Grenadīnas

VG Britu Virdžīnu salas

VU Vanuatu

WF Volisa un Futuna

YT Majota